

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, XVI. Évfolyam 52. szám, 2022. december 24.

Karácsony – a jó hír ünnepe

Az éjféleli mise evangéliumában találkozunk a jó hírt hozó angyalokkal, az ünnepi mise olvasmányában pedig Izajástól halljuk: „milyen szép a hegyeken annak a lába, aki jó hírt hoz!”. Karácsony a jó hír ünnepe! Meg kell, hogy álljunk egy pillanatra és be kell látnunk, hogy szeretünk jó hírt hallani, habár sokszor sem a médiából nem ez árad felénk, sem belőlünk nem ez sugárzik, annyira szeretünk panaszkodni. Az angyalok most hozzánk is szólnak, a Karácsony ünnepe nekünk is jó hír. A jászolban fekvő gyermekekre tekintve, Jézus születéséről, az Ige megtestesüléséről elmélkedve fedezzük fel, mi mindent foglal magába Karácsony jó híre! Olyan jó lenne, ha mi magunk is mind angyalokká válnánk, vagyis jó hírt vivő küldöttekké, hisz életünk is tele van jó hírekkel. Engedjük tehát, hogy átjárjon bennünket az ünnep jó híre, szítsuk fel magunkban Karácsony lelkületét és az ünnepek alatt ajándékozzuk meg egymást, a rokonokat, barátokat jó hírekkel. Ezekkel a gondolatokkal kívánok a Jóistentől megáldott, örömet fakasztó jó hírekben gazdag Karácsonyt minden kedves testvéremnek!

László atya

Fabiny Tamás: Egy-korintus-tizenhárom

Ha olyan kiváló szónok vagyok is, mint Kossuth Lajos, vagy Martin Luther Kinggel együtt hirdetem, hogy „van egy álmom”, de szeretet nincs bennem, olyanná lettem, mint egy leomlott templomtorony megrepedt harangja. Ha futurológusként, a jövő mérnökeként vagy csalhatatlan közvélemény-kutatóként előre látom is a jövőt, szeretet pedig nincs bennem, olyan vagyok, mint egy összelapított üres kólásdoboz, amelyet unottan rúgnak tovább a kamaszok. Ha akkora hitem van is, mint Assisi Ferencnek, Luther Mártonnak és egy dunántúli parasztasszonynak együttvéve, de szeretet nincsen bennem, olyanná lettem, mint a szél által cibált ördögszekér. Ha önfeláldozóan támogatok is alapítványokat, vagy tizedet adok is minden jövedelmemből, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint aki követ ad kenyér helyett és skorpiót hal helyett. Ha két végén égetem is a gyertyát, hajnaltól késő estig robotolok, éveken át nem megyek szabadságra, ám szeretet nincs bennem, olyan lennék, mint egy üresbelű hagyma. Ha naponta végigjárom a damaszkuszi utat, rongyosra olvasom bibliámat, ha halálomra bizakodó hittel tekintek, úrvacsorával vagy a betegek szentségével megerősítve készülök elmenni, de szeretet nincs bennem, semmi hasznom abból.

A szeretet jelentéktelen, mint amikor valaki számárháton vonul be a városba. A szeretet nevetség tárgya, mint amikor valakinek kezébe nádszálat, fejére töviskoszorút adnak. A szeretet balek, mint amikor valaki kínzóért imádkozik. A szeretet esendő, mint amikor valaki azt mondja: „szomjúhozom”. A szeretet meglepő, mint amikor valaki szelíden megszólít egy gyászoló asszonyt a hajnali kertben. A szeretet játékos, mint amikor valaki tanítványai előtt megy Galileába. A szeretet nem fúj egy követ a bennfentesekkel, nem kacsint össze a hatalommal, nem bizonygatja önmaga fontosságát, nem örül pártok és politikusok acsarkodásának, de együtt örül az asszonnyal, aki megtalálja elgurult drahmáját. Nem örül az ügyeskedéssel szerzett vagyonnak, de együtt örül a mezők liliomaival és az ég madaraival. Nem örül a doppinggal elért világcsúcsnak, de együtt örül a fogyatékos kisfiúval, aki szája szélén csorgó nyállal, nagy erőfeszítésekkel társának tudja dobni a labdát. A szeretet soha el nem múlik. Nem veszi el szavatosságát, nem évül el, nem kerül ad acta, nem lesz unalmas, mint a tegnapi újság.

Legyenek bár istentiszteletek, véget fognak érni. Legyenek bár egyházak, meg fognak szünni. Legyen bár ökumenikus mozgalom, el fog töröltetni. Mert még nem találtuk meg a rák és az AIDS ellenszerét, nem értjük távoli földrészek lakóinak nyelvét, nem fogjuk fel más civilizációk felénk sugárzott jeleit. Ám egykor majd egyetlen asztalt ülünk mindnyájan körül, és ő lesz majd minden mindenkben.

Mert a szeretet nélküli kötelességtudat: kedvetlen.

A szeretet nélküli felelősség: figyelmetlen.
A szeretet nélküli igazság: kemény.
A szeretet nélküli okosság: gögös.
A szeretet nélküli barátságosság: hűvös.
A szeretet nélküli rend: kicsinyes.
A szeretet nélküli hatalom: kíméletlen.
A szeretet nélküli birtoklás: fősvény.
A szeretet nélküli adakozás: képmutató.
A szeretet nélküli vallásosság: bigott.
A szeretet nélküli hit: vakbuzgó.
A szeretet nélküli remény: fanatikus.
A szeretet nélküli élet: értelmetlen.

Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három. Ezek közül pedig legnagyobb: Jézus.

Karácsonyi kézműveskedésen

Az elsőáldozásra készülő gyerekek december 17-én a hittanteremben kézműves foglalkozáson vettek részt Siposné Kádár Mónika, Bujna Katalin és Barabás Viki közreműködésével. Szállás keresés volt a főtéma. Megbeszéltek Mária és József szállás keresését. Majd elénekelték a *Szállást keres a Szentcsalád* kezdetű ismert népéneket. És jött a történet, Tunyogi Csapó Gábor tollából, amit megbeszéltek, hogy ki mit tett volna. Volt aki azt mondta, hogy persze, hogy befogadnák, de volt akik azt mondták, hogy nem biztos. Utána megtanulták a *Gyere el a jászolhoz* című Pintér Béla éneket. Végül betlehemet készítettek, amit boldogan vittek haza a gyerekek.

Tunyogi Csapó Gábor - A Szenteste története

– Papa, papa, ugye elmeséled megint, hogy is volt azon a szentestén? – A kis Bori rövidszoknyás forgószélként rohant át a tágas lakószobán, és átölelte az apját, aki éppen az utolsó csillagszórókat tekerte rá az embermagasságú fenyő legfelsőbb ágára.
– Naná, hogy elmondja – kiabálta Feri, aki alig maradt el húga mögött. Ő már persze méltóságán alulinak tartotta volna, hogy átölelje apját. – Ugye elmondod, apu? A szentestén a szenteste történetét... Muszáj elmondani.
– Ugyan, gyerekek! – intette le őket az apjuk, ami persze álszent képmutatás volt, hiszen titokban nagyon büszke volt arra, hogy felcseperedő gyermekei (Feri már tizenkét éves volt, Bori már kilenc) még mindig nagyra becsülték a papa meséjét.
– Hányszor hallottátok már? Hiszen kívülről tudjátok! Tanultátok az iskolában is...
– Ugyan, apu! Az iskolában! Süket duma! – Feri fölényesen legyintett. – Senki nem tudja olyan szépen, mint te! Senki!
– Jó, jó, ha mindenáron akarjátok, – adta meg magát elégedetten az apa. A két gyermek ujjongva futott a széles fotelhez, amelyen még mindig kényelmesen elfértek mindketten, illedelmesen leültek s apjuk arcára függesztették tekintetüket, amikor az helyet foglalt velük szemben, a másik fotelben.
– No hát... – kezdte az apa. – Csodálatosan szép éjszaka volt, természetesen hó nélkül, ott akkor sem volt hó, ma sincsen, az az éjszaka mégis fehérebb volt és fényesebb, mint nálunk a legtisztább téli éj. Az izzó csillagok között magasan lebegett a telihold, az egész eget földöntúli fény töltötte be, amelyet sem azelőtt, sem azóta nem látott emberfia. A Betlehem nevű városkában azonban ezt nem vette észre senki, az emberek sajnos mindig hajlottak a vakságra, s ezen bizony nem változtatott az utolsó ezerkilencszázkilencvenhat esztendő sem. A városka szűk, tekervényes utcáin fiatal emberpár botorkált küszöbről küszöbre, szállást keresve. Mindenki láthatta, hogy alig állnak a lábukon, de...
– Mindenki láthatta volna, papa, – igazította helyre Bori az elbeszélés menetét. Az apa mosolyogva bólintott.
– Mindenki láthatta volna, igazad van, Bori, de senki nem akarta látni. Mindenütt elutasították őket, mert az emberek...
– Buták és önzők – mondta a két gyerek egy hangon.
– Úgy van, és sajnos ezen sem változott semmi azóta – folytatta bólogatva az apjuk. – Szóval, az ifjú párt mindenütt elutasították pedig szegény asszony már csaknem összeesett. De hiába, akárhol kopogtattak is, minden ajtó zárva maradt. Támolyogtak hát tovább és...

Ezúttal a lakásajtó elektromos gongjának dallamos zengése szakította félbe az elbeszélést. Az apa bosszúsán ráncolta a szemöldökét, az anya idegesen szaladt be a konyhából.

– Hát ez meg mi – támadt neki szokott idegességével a férjének –, vársz valakit?

– Dehogyan várok – védekezett a férfi. – Nem is tudom, ki az ör...

Az elektromos gong újra megszólalt.

– Te, nem lehet, hogy... – suttogta Bori a bátyja fülébe. – Te, az lehet, hogy...

– Hülyeség – mordult rá halkán Feri. Rövid megfontolás után meg is ismételte. – Hülyeség.

A gong hangja harmadszor zengett végig a lakáson. Az anya idegesen összerándult. Az apa gyámoltalanul megemelte a vállát, torkát köszörülte, megigazította a nyakkendőjét, és az ajtó felé indult. A gyerekek követni akarták volna, de az anya visszatartott őket a lakószobában.

A kinyíló ajtó keretét ezüstös fényt árasztó köd töltötte be, s e titokzatos sugárzás közepén két árnykép állott, egy vézna férfi, fáradtan lecsüggő vállal, s egy elformátlanodott asszonyi alak.

– Bocsásson meg, uram... – A fáradtságtól rekedt hang szinte csak suttogott. – Bocsásson meg, de fényt láttam... Legalábbis azt hiszem... És gondoltam... Ha megkérhetném... Ha tudnának szállást adni... Az asszonyom már összeesik... Hiszen látja, ebben az állapotban... Csak erre az egyetlen éjszakára...

– De ilyet... Ki hallott már ilyet? – A megzavarodott apa hangjából határtalan elképedés beszélt.

– Itt vannak! Ők azok! – suttogta Bori. Ki akart surranni az előszobába, de anyja a karjánál fogva visszahúzta.

– Ha csak pár órára is – könyörgött tovább a rekedt hang. – Hogy kicsit megpihenjen szegény. Hiszen már lépni sem tud.

– De hát... Hogy jut egyáltalán erre a gondolatra, ember? – tört ki az apa. – Attól félek, eltévesztette az ajtót. Ez nem hotel vagy fogadó, hanem magánlakás. Érti? Menjen...

– Nincs nekünk pénzünk, uram. Semmink sincs, nem tudnánk fizetni – suttogta végképp megtörve a hang.

– Ó hát ez... Ezt igazán sajnálom... De hát... Igazán nem tudom... – Az apa érezhetően elbizonytalanodott.

– Engedd be őket, papi, engedd be őket! – Bori hangja tisztán csengett, mint az üvegharang.

– Fogd be a szád! – kiáltott rá az anyja, s visszalökte a gyereket a lakószobába. – Maguk pedig menjenek az állomási misszióhoz, vagy az üdvhadsereghez! – kiabált az ajtó felé. – Mit képzelnek? Csukd be az ajtót, Ferenc, azonnal csukd be!

– Nagyon sajnálom. – Az apa a vállát vonogatta, bizonytalanságát mintha elfűjták volna. – Igazán lehetetlent kívánnak, be kell látniuk maguknak is. – Becsapta az ajtót, de rövid megfontolás után újra fölrántotta. – Próbálják meg a rendőrőrszobán – kiabált, pedig már nem is látott senkit. – Ott biztosan kapnak valami segítséget. Jobbra a második utca.

A titokzatos, áthatolhatatlanul fénylő ködből válasz érkezett; ez azonban egészen más hang volt, tisztán és mélyen kondult, de hidegen és keményen.

– Mégse volt fény az, amit látni véltem.

Az ajtó végképp becsukódott. Az apa ezúttal beakasztotta a biztosító láncot is, kétszer ráfordította a kulcsot, aztán visszatért a lakószobába, ahol az anya a hangosan zokogó Borit korholta.

– Ne csinálj cirkuszt, Bori! Mit tudod te, miféle emberek voltak? Hajléktalanok, csavargók, talán bűnözők is! Kinek jutna egyéként eszébe így bekéredzkedni egy idegen otthonba? Ó, a kalács! Te jó ég, a kalács!

Megfordult, és kiszaladt a konyhába. Bori sírt még egy sort, Feri mély gondolatokba merülve bámult maga elé, mintha a perzsaszőnyeg mintáit tanulmányozta volna. Az apa le-föl járkált a szobában, megigazított néhány állítólag ferdén lógó képet a falon, aztán a szobájukba küldte a gyerekeket, hogy elrendezhesse az ajándékokat a gazdagon díszített karácsonyfa alatt.

A szenteste története befejezetlenül maradt. Nem is esett szó róla, soha többé...

Pécel, 2022. Dec. 25 – 2023. jan.1.

Karácsony nyolcada

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
24	SZOMBAT		Éjféλι sztm: 24:00	Egyházközségünkért	Pásztorjáték: 16:00 Karácsonyi orgonakoncert: 23:30
25	VASÁRNAP	URUNK SZÜLETÉSE, KARÁCSONY	10:30 18:00	Egyházközségünkért Egyházközségünkért	Karácsonyi zenés áhítat: 10:00
26	HÉTFŐ	Szt István protomártír	10:30	+Duba Károly édesapa I.ü.	
27	KEDD	Szt János ev.	—————		Csendes Szentségimádás 19:30-21:00
28	SZERDA	Aprószentek	—————		
29	CSÜTÖRTÖK	Karácsony nyolcada alatti V. nap	—————		Szentségimádás: 8:00-10:00; 19:00-21:00
30	PÉNTEK	A Szent Család: Jézus, Mária és József	18:00	egy család élő és 3 tagjai	
31	SZOMBAT	Karácsony nyolcada alatti VII. nap	Év végi hálaadás: 18:00	Hálából	
1	VASÁRNAP	SZ MÁRIA, ISTEN ANYJA (ÚJÉV) A béke világnapja	10:30 18:00	Egyházközségünkért Családi békéért	

- Szent Család ünnepe a szentmiséken a templomban jelenlévő családok külön áldásban részesülnek.
- Aprószentek ünnepe du 3 ó-kor egy harangvers fog szólni imádságra hívva mindazokért a gyermekekért, akik bármilyen okból nem születhettek meg.
- Az év utolsó napján teljes búcsút nyerhet az a hívő, aki templomban vagy kápolnában áhítattal részt vesz a Te Deum ünnepélyes éneklésében vagy elmondásában hálaadásul az esztendőben kapott jótéteményekért.
- Jan. 1. Szűz Mária, Isten Anyja ünnepe parancsolt ünnep Egyházunkban.
- Házszenelésre lehet még jelentkezni a sekrestyében. Mivel a vasúton innen sokan jelentkeztek, jan 14-ét is a vasúton innenieknek tartjuk fenn, a vasúton túliak pedig kérem, hogy jan 15-re írják be magukat. Szükség esetén oda is lesznek még időpontok kijelölve.
- Köszönet mindazoknak, akik templomunk ünnepi díszítésében, az ünnepi előkészületekben és az ünnepi szentmiséken való szolgálatban részt vettek!